

SEÇENEĞİ ÖNE ÇIKARMAK

*Ecz. İsmail GUMRUKÇU**

Mesleki örgütümüzün yapılanmasını anlayabilmek ve de ondan bilançolar çıkarabilmek; onun tarihsel gelişimini öğrenmek ve dününü iyice kavrayarak onu bilmekle olasıdır. Bize sunulan karnalda açmaza düşmeksizin seçeneği öne çıkarmak ancak bu ilke ile pratik değer kazanacaktır.

Mesleğimizdeki örgütlenme ilk kez Osmanlı döneminde başladı. 1839 yılındaki ilk eczacılık eğitiminden 1956 Cumhuriyet Türkiye'sine değin yaşanan zaman dilimi, bu örgütlenmenin görelî ve dönemsel olarak farklı devlet yapılanmaları sonucu giderek farklı biçimlere bürünmesi ile boyutlanmıştır. Bu süreç gerçeği 1954 yılında, "... üyesinin haklarını savunmak ve bu amaçla gerektiğinde devletin yasama, yürütme ve yargı organlarına başvurmak..." amacının en doruksal biçimde eldelenmesi ile bir karakteristik özellik taşır. 1956 yılında ise ilk kez eczacı örgütlenmesi 6643 sayılı verilen kanun ile bir kamu kurumu içeriğine büründürülmüştür. Bu kanun ile eldelenen haklar kuşkusuz önceki yıllara oranla kitlesel vede toplumsal bir takım etkinliklerinde kazanıldığını vurgular. Ancak kamu kurumu niteliği onu resmi otoriteye olan bağımlılığından ötürü pek fazla iletirmedi. Bu olumsuzluğu tam 5 yıl taşıdı. Evet, 1961 Anayasası ile gelen özerklik mesleki örgütlenmenin en özlü bir demokratik sürecini başlattı. Bu kez ne varki örgüt içi yetersizlik ve rahatsızlıklar bu olanağında olumsuz bir biçimde ona koşut olumsuzlamayı hiç geciktirmedi.

Ve gelindi yitirilen yıllar garipliği ve de sahipsizliği sonucu 5 Ağustos 1983 tarihine... Resmi Gazete'de yayınlanan 6643 sayılı kanuna ek 69 sayılı kararname sonucu kaldırılan özerklik ile artık yepyeni, yeni olduğu kadarda oldukça farklı yaptırımlar içeren bir döneme başlanmış olunuyordu. Bu dönemin en büyük sorunsalı kuşkusuz yitirilen özerklik idi. Gerek idari, gerek mali yünden resmi otoriteye olan bağımlılıkla gelen pek çok olumsuzluk mesleki örgütlenmeye de böylece dar bir izinli alan içerisine sıkıştırıvermişti. Tek olumluluk örgüt yapısının değişen niteliği idi. Yani MERKEZ HEYETİ'nin seçim sonucu yapısal bir değişime uğraması olgusu idi. Ama yine de herşey 1983 yılı güdümlüğü ile kör düğümleşmişti. Bu gün geriye bakıldığında kuşkusuz gelişmenin ivmesinin yadsınamaz gerçeğine karşın (vede herşeye karşın) yinede bir tıkanıklık hep günceldi; bir günde ağırlığını hiç yitirmeksizin!..

Evet ne idi bu örgütlenmeyi sancılı kılan sakıncalar... Büyüt ellerinde diye buyrukladıkları bu yasanın çelişir, tıkalı toplumsal etkinsizliği...

Ve geldik bugüne!..

Demokrasinin bir tanımında herkesin çıkarlarını savunmada özgür olması biçimindedir. Hele de bu çıkarların savunulması, korunması "... halkın ve devletin de çıkarlarını telife çalışmak..." üzere yasa ile verilmiş bir görev ise!

Birlikte biraz daha düşünmek vede tekrar bu-
laşmak dileği ile...

* Türk Eczacıları Birliği Merkez Heyeti Üyesi